

SAMTÖK ATVINNULÍFSINS

Samtök iðnaðarins

Alþingi
Iðnaðarnefnd
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Reykjavík, 21. janúar 2005

Efni: Frumvarp til laga um rannsóknir og nýtingu á jarðrænum auðlindum, 374. mál.

Samtök atvinnulífsins og Samtök iðnaðarins hafa fengið til umsagnar ofangreint lagafrumvarp og er þetta sameiginleg umsögn samtakanna.

Frumvarpið er umfangsmikið og gildissvið þess víðtækt. Lýst er stuðningi við það að mikilvægt er að lögfestar verði reglur sem tryggja einfalda og gagnsæja meðferð umsókna um rannsóknir og nýtingu á auðlindum landsins. Mikilvægt er að skýrt sé í lögum hvernig fara skuli með eignarrétt þegar kemur að nýtingu auðlindanna og við hvaða aðstæður hin samfélagslegu sjónarmið ganga eignarréttinum framár, sbr. 1. og 4. gr. frumvarpsins. Einnig er mikilvægt að ljóst sé hvað ráði mati þegar margar umsóknir berast um nýtingu sömu auðlindar og einnig hvað skuli ráða ef tiltekin nýting raskar annarri fyrirhugaðri nýtingu á sama svæði.

Það veldur óvissu að lögin skuli kynnt sem eins konar bráðabirgðalög til þess tíma er nefnd skilar álit og nýtt frumvarp kemur fram þar sem marka á framtíðarstefnu um nýtingu auðlinda. Við undirbúning, rannsóknir og nýtingu auðlinda gilda langtímasjónarmið þar sem fyrirhuguð endurskoðun löggjafarinnar veldur truflun og hefur áhrif á þær ákvarðanir sem teknar verða.

Gerð er alvarleg athugasemd við hið gríðarmikla eftirlit sem ætlunin virðist að byggja upp með því að fela Orkustofnun afar víðtækar heimildir til eftirlits og upplýsingaöflunar um starfsemi fyrirtækja og til afskipta af starfsemi þeirra án þess að nokkur tilraun sé gerð til að meta hvert verði umfang þessarar starfsemi, kostnaður við hana eða þjóðhagslegt gildi. Þessu er eindregið mótmælt og þess krafist að úr verði bætt. Að auki eru stofnuninni ætlaðar umfangsmiklar leylisveitingar og henni veitt heimild til að innheimta leylisgjöld, innheimta kostnað við eftirlit, frágang og varðveislu gagna og að fá endurgreiddan kostnað vegna rannsókna.

Samtök atvinnulífsins
Félagsgata 35 – 105 Reykjavík
Sími: 591 0000 – Fax: 591 0050
mottok@atvinnu.is – www.atvinnu.is

Samtök iðnaðarins
Deildartún 35 – 105 Reykjavík
Sími: 591 0100 – Fax: 591 0101
mottok@idna.is – www.idna.is

Bls. 1 af 8

Það er skylda að fram fari mat þegar stofnað er til opinbers eftirlits, skv. lögum nr. 27/1999 um opinberar eftirlitsreglur, sbr. reglugerð nr. 812/1999 um eftirlitsreglur hins opinbera og gátlista sem henni fylgdi og umburðarbréf forsætisráðherra nr. 33/2001 um mat á eftirlitsreglum. Í lögnum segir m.a. í 3. gr.

“Þegar eftirlitsreglur eru samdar eða stofnað er til opinbers eftirlits skal viðkomandi stjórnvald meta þörf fyrir eftirlit, gildi þess og kostnað þjóðfélagsins af því. Slíkt mat getur m.a. falist í áhættumati, mati á alþjóðlegum skuldbindingum um eftirlit, mati á kostnaði opinberra aðila, fyrirtækja og einstaklinga, mati á hvort ná megi sama árangri með hagkvæmari aðferðum eða mati á þjóðhagslegu gildi eftirlits.”

Augljósar úrbætur á frumvarpinu geta annars vegar falist í því að ætla fyrirtækjunum sjálfum varðveislu gagna og sýna ef það er talið nauðsynlegt og sýnt fram á gildi þess, í stað þess að ætla að byggja upp gagnabanka og sýnageymslu hins opinbera hjá Orkustofnun. Hins vegar er unnt taka mið af innra eftirliti og gæðakerfi fyrirtækjanna sjálfra og draga úr umfangi hins opinbera eftirlits sem er þá nánast til að gera einstakar úrtakskannanir og íhuga viðbrögð ef talið er að eitthvað hafi farið úrskeiðis.

Einnig er á það bent að það er vel í lagt að ætla fyrirtækjum að sækja hjá Orkustofnun um leitarleyfi, rannsóknaleyfi, nýtingarleyfi og virkjanaleyfi (vegna sama málsins) með tilheyrandi fyrirhöfn og kostnaði auk allra annarra leyfa sem afla þarf til starfseminnar frá öðrum opinberum aðilum. Í mörgum tilvikum er áreiðanlega unnt að sameina þessar leyfisveitingar þannig að veitt verði eitt leyfi vegna einnar umsóknar sem nái til leitar, rannsókna og nýtingar og er eindregið lagt til að slíkt verði heimilað. Eins er mjög mikilvægt að ekki verði gerðar ríkari kröfur til umsækjanda en efni eru til þannig að umsóknir um einföld mál verði ekki flækt með umfangsmiklu óþörfu skriffræði. Eins er lagt til að unnt verði að sækja um með einni umsókn nýtingar- og virkjanaleyfi og það verði afgreitt í einu leyfi.

Í frumvarpinu er að finna nákvæmar og fjölbreyttar reglur um tímakvaðir sem fylgja rannsóknaleyfum, nýtingarleyfum, hvenær leyfi falla úr gildi, um forgangstíma og svo framvegis en það er engin ákvæði að finna um hve langa fresti Orkustofnun hefur til að veita leyfi og er nauðsynlegt að úr því verði bætt.

Samtökin styðja að örverur á hverasvæðum falli undir þessa lagasetningu en benda á að rannsóknir á þeim eru í eðli sínu ólíkar öðrum rannsóknum sem undir frumvarpið falla og nauðsynlegt er að huga sérstaklega að frestum til rannsókna og nýtingar þannig að mið sé tekið af sérstöðu þessara mála. Nánar er vísað til umfjöllunar um bráðabirgðaákvæði III hér að neðan.

Hér á eftir eru gerðar athugasemdir við einstakar greinar frumvarpsins, s.s. við gildissvið, við tímamörk sem sett eru, um skyldu til að opinbera rannsóknagögn, um skipan nefndar til að móta framtíðarstefnu og um ýmis atriði er tengjast örverum.

Um 2. og 3. gr. Gildissvið og skilgreiningar.

2. gr. frumvarpsins hljóðar svo:

„Lög þessi taka til allra jarðrænna auðlinda á landi og í jörðu og innan netlaga sjávar, að svo miklu leyti sem önnur lög gilda ekki hér um. Lögin taka ekki til gróðurs og annarra lífvera.“

Í 3. gr. er svo að finna skilgreiningarnar:

Jarðræn auðlind: Hvers konar jarðefni, frumefni, lífræn og ólífræn efnasambönd, vatn og orkulindir sem vinna má á landi og úr jörðu, hvort heldur er í föstu, fljótandi eða loftkenndu formi og án tillits til hitastigs sem þær kunna að finnast við.

Orkulind: Orkugjafi á ákveðnu formi, sem vinna má m.a. úr vatnsfalli, jarðhita, sjávarföllum, vindi, sólargeislun og kolvetni.“

Í þessari skilgreiningu er orðið „jarðrænn“, sem ekki verður lesið öðru vísi en að það vísi til þess sem tengist jörðu í merkingunni „þriðja reikistjarna frá sólu“ eins og það er orðað í orðabók. Undir skilgreininguna virðist mega fella land og nýtingu þess, sólarljós og vind (en nýta má hvort tveggja til annars en sem orkulind) og jafnvel andrúmsloftið og nýtingu þess (átöppun köfnunarefnis og súrefnis á kúta sem dæmi).

Lagt er til að þessi skilgreining verði endurskoðuð þannig að hún taki til þess sem eðlilegt er að þessi löggjöf fjalli um og að skilgreiningin verði höfð eins þröng og kostur er án þess að undanskilja það sem ætlunin er að hún nái yfir. Lagt er til að nýting lands falli ekki undir lögin og ekki heldur nýting andrúmsloftsins. Lagt er til að nýting sjávarfalla, vinds og sólargeislunar falli ekki undir lögin enda ekkert sem bendir til að nýting þessara auðlinda hér á landi verði mjög umfangsmikil í nánustu framtíð og óeðlilegt að leggja frekari hömlur á nýtingu þeirra en felast í raforkulögum og annarri löggjöf. Þeir sem það vilja geta þá rannsakað þessar auðlindir að vild og nýtt án þess að hafa til þess opinber leyfi samkvæmt þessum sérstöku lögum.

Í 6. mgr. er skilgreining á hveraörveru. Í núgildandi lögum er talað um „örverur á jarðhitasvæðum“. Hugtakið hveraörvera er óljóst og sumir sérfræðingar telja það vísa til þess hitastigs sem örverur lifa við og er oft miðað við 85°C, en á hverasvæðum finnast einnig örverur við lægra hitastig. Hugtakið „örverur á jarðhitasvæði“ er víðtækara og innan þess rúmast allar örverur sem finnast á slíkum svæðum, óháð kjörhitastigi þeirra. Þrengingin sem felst í því að miða við hveraörverur er óþörf og flækir rannsóknir á þessum svæðum.

Lagt er til að orðalag núgildandi laga haldist og skilgreiningin verði orðuð svo:

Örverur á jarðhitasvæðum: Örverufræðileg eining á jarðhitasvæði, mynduð af frumum eður ei, sem fær er um eftirmyndun eða yfirfærslu erfðaefnis.

Um 5.gr., 9. gr. og 17. gr. Frumkvæði Orkustofnunar.

Samkvæmt 5. og 9. greinum frumvarpsins getur Orkustofnun haft frumkvæði að leit eða rannsókn. Ekki er ljóst hvað í þessu felst og nauðsynlegt er að það verði skýrt. Á stofnunin sjálf að sjá um rannsóknir eða á hún að greiða fyrir rannsóknir sem hún felur öðrum? Hverjir eiga að hafa eftirlit með rannsóknnum sem unnar eru að frumkvæði Orkustofnunar

og veita til þeirra leyfi? Samkvæmt 18. gr. hefur stofnunin heimild til að selja niðurstöður rannsókna sinna, jafnvel þótt þær verði birtar opinberlega síðar skv. 30. gr.

Nauðsynlegt er að hér verði kveðið á um hvað við er átt en í 17 gr. kemur fram að frumkvæði Orkustofnunar felist í að auglýsa eftir umsóknum um tiltekin auðlindasvæði. Ef ætlunin er að frumkvæði Orkustofnunar takmarkist við það í öllum tilvikum þarf það að koma skýrt fram. Í þessu samhengi er rétt að benda á að í ársskýrslu Orkustofnunar 2003 kemur fram í ávarpi Orkumálastjóra að stofnunin muni "hafa víðtækt og vaxandi hlutverk" "sem kaupandi og stjórnandi rannsókna á orkulindum landsins og nýtingu þeirra".

Um 13. gr. Tímalengd nýtingarleyfis.

Samkvæmt frumvarpinu er gert ráð fyrir að nýtingarleyfi falli niður ef nýting hefst ekki innan tveggja ára eða að sótt hafi verið um virkjanaleyfi.

Á það er bent að undirbúningur umfangsmikillar nýtingar getur tekið langan tíma. Hér getur verið um að ræða hönnun og byggingu mannvirkja, fjármögnun, umhverfismat og þessi tveggja ára frestur til að hefja nýtingu getur í mörgum tilvikum verið allt of skammur.

Því er lagt til að að frestur til að hefja nýtingu verði lengdur í 10 ár nema sérstök efnisleg rök í einstökum tilvikum mæli með því að fresturinn verði skemmri.

Í seinni málsgrein 13. gr. frumvarpsins er gert ráð fyrir að leyfi falli niður stöðvi leyfishafi vinnslu í 3 ár. Lagt er til að leyfishafa sé gefinn kostur á að skýra ástæður tafa og óska eftir fresti sé áhugi fyrir því. Þannig má koma í veg fyrir óþarfa vinnu við endurtekna leyfisveitingu ef ljóst er að einungis er um tafir að ræða sem séð er fyrir endann á.

Um 15. gr. Umsókn um leyfi.

„Í umsóknum um rannsóknar- og nýtingarleyfi skal koma skýrt fram hver tilgangur sé með öflun leyfis ásamt itarlegum upplýsingum um staðsetningu, umfang, eðli og tímasetningu fyrirhugaðra framkvæmda umsækjanda eftir ákvörðun Orkustofnunar.“

Það virðis felast í þessu orðalagi að fyrst verði að sækja um heimild til Orkustofnunar til að fá að sækja um og fá vitneskju um þær upplýsingar sem veita þarf. Það er eðlilegra að öllum sé ljóst í upphafi hvaða upplýsingar þarf að gefa í umsókn frekar en að slík grundvallaratriði séu háð ákvörðun hverju sinni.

Lagt er til að orðin "eftir ákvörðun Orkustofnunar" falli niður.

Lagt er til í nýrri málsgrein þessarar greinar verði kveðið á um að umsókn um rannsóknaleyfi Orkustofnunar skuli afgreidd innan tveggja vikna og að umsókn um nýtingarleyfi innan fjögurra vikna frá því umsókn barst stofnuninni.

Um 16. gr. Efni leyfis.

Lagt er til að í 5. og 6. tl. verði kveðið á um að leyfishafar skuli varðveita gögn og sýni sem uppfylla sérstök tilgreind skilyrði á tryggilegan hátt en ekki að skylt sé að afhenda stofnuninni gögnin. Vísað er til rökstuðnings í inngangi og frekari umfjöllunar um 30. gr. frumvarpsins hér á eftir.

Lagt er til að 7. tl. falli niður enda er kveðið á um öryggis- og umhverfismál í öðrum lögum sem ástæðulaust er að blanda inn í þessar leyfisveitingar.

Lagt er til 2. mgr. 16. gr. falli niður. Það er engan veginn unnt að fallast á að þau leyfi sem veitt eru til ákveðins tíma, skuli endurskoðuð á gildistíma leyfisins ef Orkustofnun metur það svo að einhverjar forsendur hafi breyst. Ef leyfin væru ótímabundin má færa rök fyrir því, að við sérstakar aðstæður sem væru þá taldar upp og afmarkaðar, væri heimild til endurskoðunar leyfa. Allt öðru máli gegnir um tímabundin leyfi þar sem verður að vera unnt að treysta því að þau standi þar eð þau geta verið forsendur viðamikilla fjárfestinga og víðtækir hagsmunir þeim tengdir. Svo eru hagsmunir leyfisveitanda geirnegldir í 20 gr. þar sem sérstaklega er fjallað um hvað gerist ef leyfishafi fer ekki að ákvæðum leyfisins og svo framvegis.

Um 18. gr. Endurgjald til eiganda rannsókna.

Tekið er fram að það er skilningur umsagnaraðila að þessar greiðslur verði einungis inntar af hendi í þeim tilvikum og í þeim mæli sem leyfishafi óskar eftir aðgangi að gögnum og niðurstöðum rannsókna. Val hans stendur alltaf um það að gera sínar eigin rannsóknir enda engan veginn tryggt að þær rannsóknir, sem þegar hafa verið gerðar, nýtist nýjum leyfishafa.

Um 19. gr. Endurgjald til eiganda auðlindar.

Þriggja mánaða frestur til að ná samkomulagi við eiganda um endurgjald fyrir auðlindina eftir að nýtingarleyfi hefur verið gefið út er allt of skammur. Engin rök eru til þess að fella niður leyfið vegna þessa sérstaklega. Þegar hefur í 13. gr. verið kveðið á um frest til að hefja nýtingu.

Því er lagt til að þrír síðustu málsliðirnir falli brott.

Um 21. gr. Jarðefni.

Í þessari grein er lagt til að réttur á eignarlandi til að rannsaka og nýta berg, grjót, möl og önnur jarðefni sé takmarkaður við heimilis- og búsparfir. Í núgildandi lögum eru engar takmarkanir í sambærilegu ákvæði. Hér er því um verulega breytingu að ræða. Um efnistöku gilda ítarleg ákvæði í öðrum lögum. Efnistaka er óheimil nema að fengnu framkvæmdaleyfi sveitarstjórnar skv. skipulags- og byggingarlögum nr. 73/1997 og nánar er kveðið á um forsendur leyfisveitingar í lögum um náttúruvernd nr. 44/1999. Um námur gilda einnig lög um mat á umhverfisáhrifum nr. 106/2000. Leyfisveitingar eru því í föstum farvegi og séð er fyrir því að eftirlit sé haft með áætlunum og umfangi starfseminnar og frágangi við lok starfsemi. Breytingar á öllum ofangreindum lögum voru samþykktar á síðasta þingi. Þar er skerpt á leyfisveitingum til efnistöku og ekki verður séð að þörf sé á að þrengja þær enn frekar með þeim lögum sem hér eru til umfjöllunar.

Lagt er til að greinin verði óbreytt frá því sem er í núgildandi lögum.

Um 27. gr. Eftirlit.

Ítrekað er það sem segir í inngangi þessarar umsagnar um eftirlitið og minnt á ákvæði reglugerðar um eftirlitsreglur hins opinbera nr. 812/1999 þar sem segir m.a. í 5., 6. og 7. gr.: „Við mat á þörf fyrir eftirlitsreglur skal stjórnvald skilgreina þau markmið sem ætlunin er að ná fram. Jafnframt skal stjórnvald framkvæma áhættumat á þeim valkosti að gripa ekki inn í athafnir einstaklinga og fyrirtækja, þ. á m. skal meta hvort þjóðfélagið geti orðið fyrir fjárhagslegu tjóni af þeim sökum. Áhætta skal metin á grundvelli viðurkenndra visindalegra aðferða og nýjustu þekkingar á hverju sviði fyrir sig eftir því sem við verður komið.” „Stjórnvald skal meta kostnað sem eftirlitsreglur hafa í för með sér. Með kostnaði er bæði átt við beinan kostnað hins opinbera og kostnað atvinnulífs og einstaklinga. Jafnframt mati á beinum kostnaði skv. 1. mgr. skal meta óbeinan kostnað samfélagsins af framkvæmd eftirlitsreglna. Slíkur kostnaður getur m.a. orðið til ef eftirlitsstarfsemi dregur úr samkeppnishæfni innlendra fyrirtækja, nýsköpun o.s.frv. Til að koma í veg fyrir mismunun, röskun á samkeppnishæfni eða ójafna samkeppnisstöðu skal stjórnvald meta fjárhagsleg áhrif eftirlitsreglna á einstök svið þjóðfélagsins og atvinnugreinar.” „Stjórnvald skal meta þjóðhagslegt gildi eftirlitsreglna. Við slíkt mat skal tekið tillit til gildis eftirlits og einnig jákvæðra áhrifa þess á aðra þætti en þá sem meginmarkmið þess snýr að. Jafnframt skal leitast við að meta fjárhagslegt gildi eftirlitsreglna með því að bera saman kostnað við framkvæmd þeirra og áætlaðan árangur. Ef heildarumfang eftirlits er mikið skal beita viðameiri greiningar- aðferðum svo sem kostnaðar- og nytjagreiningu eða kostnaðar- og áhrifagreiningu.”

Um 30. gr. Gagnagrunnur.

Lagt er til að greinin falli niður. Í greinargerð með frumvarpinu er engan rökstuðning að finna hvers vegna skuli byggja upp gagnagrunn um auðlindir á vegum hins opinbera, hvert skuli vera markmiðið með slíkum grunni og hvað hann eigi að kosta. Kostnaðurinn verður væntanlega lagður á leyfishafa sem eiga enga aðkomu að einu eða neinu varðandi grunninn. Eðlilegra er að fyrirtækjum, sem standa fyrir rannsóknum, verði gert að varðveita þær niðurstöður sem sérstakt gildi kunna að hafa eftir að mat á því hefur farið fram og að Orkustofnun geti haft aðgang að þeim þar ef þörf krefur og eins nýir leyfishafar eftir því sem þörf krefur og samkomulag næst um sbr. 18. gr. frumvarpsins.

Um 31. gr. Þagnarskylda.

Lagt er til að Orkustofnun verði gert að halda trúnað um þær rannsóknir sem hún hefur vitneskju um. Ekki er unnt að fallast á þau rök í greinargerðinni að um leið og nýting sé hafin þá hafi leyfishafi ekki lengur sérstaka hagsmuni af því að upplýsingar skuli fara leynt. Þvert á móti getur það verið ákaflega mikilvægt fyrir leyfishafa að geta haldið ákveðnum upplýsingum fyrir sig bæði vegna verðmætis sem falist geta í upplýsingunum sjálfum og eins þeirra framtíðarhagsmuna sem tengjast starfsemi leyfishafa. Það er óviðunandi að niðurstöður rannsókna, sem aflað hefur verið með æmum tíma og kostnaði, skuli gerðar upptækar af hálfu ríkisins. Þetta getur auk þess virkað afar fráhrindandi á aðila sem kunna að hafa áhuga á að hefja rannsóknir á ákveðnu sviði og dregið úr vilja þeirra til að standa fyrir rannsóknum. Það er að minnsta kosti enginn hvati til að samið verði við eiganda rannsókna eins og gert er ráð fyrir í 18. gr. frumvarpsins þegar viðsemjandinn veit að upplýsingarnar verða hvort eð er opinberar innan tiltekins mjög skamms tíma.

Um 32. gr. Skýrsla leyfishafa.

Lagt er til að seinni málsliðurinn falli niður enda ekki ljóst til hvers Orkustofnun á að safna sýnum í geymslur ríkisins. Mun eðlilegra er að leyfishöfum verði gert að varðveita þau sýni sem tengjast sinni starfsemi og ástæða kann að vera til að varðveita eftir að mat á slíku hefur farið fram.

Lagt er til að orðið „helstu“ bætist inn í fyrri málsliðinn og framan við „upplýsingar“ og að orðalagið verði „...þar sem fram koma helstu upplýsingar...“ til að tryggjast sé að ekki sé verið að íþyngja aðilum með of miklu skrifræði.

38. gr. Um framsal leyfa.

Í frumvarpinu er gert ráð fyrir að sækja verði um leyfi Orkustofnunar til að framselja leyfi eða setja þau til tryggingar fjárskuldbindingum.

Lagt er til að í stað þess að sækja um leyfi verði nægjanlegt að tilkynna Orkustofnun um framsal eða veðsetningu leyfa. Í greininni eru engar efnisreglur um það hvort Orkustofnun getur synjað slíks leyfis né heldur á hvaða forsendum. Víst er að rannsóknir og nýting geta verið ógnar dýrar og nauðsynlegt að leyfishafar geti farið með þessi leyfi sem eign og tryggt fjárhagslega hagsmuni sína með þessum hætti enda breytir þetta engu um gildistíma leyfanna eða efnisskilyrði þeirra.

Um ákvæði til bráðabirgða II.

Lagt er til að Samtök atvinnulífsins fái að tilnefna fulltrúa í nefnd þá sem ætlunin er að setja á legg enda er gildissvið frumvarpsins mun víðara en svo að einungis orkufyrirtækin í landinu hafi af því hagsmuni eins og glögglega má lesa í þessari umsögn.

Um ákvæði til bráðabirgða III. Örverur á jarðhitasvæðum.

Tekið er undir það sjónarmið að leit, rannsóknir og nýting á örverum á jarðhitasvæðum eigi heima í lögum þessum. Í ákvæðinu er gert ráð fyrir að skipuð verði nefnd til að fara yfir stjórnýslu varðandi örverurnar og má þá vænta skýrari stefnu í þessum málum. Rannsóknir á örverum á hverasvæðum eru í eðli sínu ólíkar öðrum rannsóknum sem undir lögin falla. Líftæknirannsóknir eru tímafreakar og erfitt getur verið að fjármagna þær þar sem talsverð óvissa er um verðmæti niðurstaðna. Fjármögnun og skipulag eru því annars eðlis en við rannsóknir á orkuauðlindum og jarðefnum. Því eru rannsóknaleyfi sem veitt eru til 5 ára til allt of skamms tíma þegar kemur að tímafreakum líftæknirannsóknum. Á sama hátt er sá tími sem rannsóknaraðili hefur til að afla nýtingarleyfis (2 ár) allt of skammur til að frumvarpið þjóni hagsmunum líftækni-fyrirtækja.

Því er lagt er til að tekið verði fram um örverur að forgangsréttur til nýtingarleyfis sé allt að 10 ár að loknum gildistíma rannsóknarleyfis (sbr. 7. gr.) og að rannsóknaleyfi skuli veitt til þess tíma er þurfa þykir hverju sinni (sbr. 10. gr.).

Krafa um afhendingu rannsóknargagna í frumvarpinu (5. og 6. tl. 1. mgr. 16. gr., 1. mgr. 28. gr., 30. gr. og 31. gr.) fellur illa að rannsóknum á hveraörverum. Niðurstöður þeirra eru allt annars eðlis en við rannsóknir á t.d. orkuauðlindum. Þar getur verið um að ræða niðurstöður sem skiptir máli að halda leyndum vegna viðskiptalegra sjónarmiða og jafnvel getur verið um einkaleyfishæfar niðurstöður að ræða.

Lagt er til trúnaðarskylda í 31. gr. falli ekki niður heldur haldist allan gildistíma nýtingarleyfis og að 30. og 32. gr. nái ekki rannsókna á þessu sviði.

Að lokum er lagt til að Samtök iðnaðarins fái að tilnefna fulltrúa í nefnd þá sem ætlunin er að skipa samkvæmt ákvæðinu.

Samtök atvinnulífsins

Pétur Reimarsson

Samtök iðnaðarins

Sveinn Hannesson